

Державна служба статистики України

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Державної служби
статистики України
від 29.12.2017 № 355
(зі змінами, затвердженими
наказом Державної служби
статистики
30.12.2022 № 450)

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ІДЕНТИФІКАЦІЇ ГРУП ПІДПРИЄМСТВ У РЕЄСТРІ СТАТИСТИЧНИХ ОДИНИЦЬ

Київ – 2017

Державна служба статистики України

Відповідальний за випуск – директор департаменту статистичної інфраструктури Остапчук Ю. М.

Методологічні положення щодо ідентифікації груп підприємств у Реєстрі статистичних одиниць описують основні підходи та методи, які використовуються для виявлення підприємств, які пов'язані фінансовими зв'язками та зв'язками контролю, з метою побудови груп підприємств у Реєстрі статистичних одиниць.

Методологічні положення підготували фахівці департаменту статистичної інфраструктури Держстату.

Методологічні положення схвалені Комісією з питань удосконалення методології та звітної документації Державної служби статистики України (протоколи від 09.10.2017 № 18 та 16 грудня 2022 року №КПУМ/31-22).

Державна служба статистики України

- адреса: вул. Шота Руставелі, 3, м. Київ, 01601
- телефон: (044) 287-41-44
- електронна пошта: office@ukrstat.gov.ua
- веб-сайт: www.ukrstat.gov.ua

3
Зміст

	Стор.
Передмова	4
I. Загальні положення	6
II. Визначення термінів і основних понять	7
III. Поняття статистичної одиниці "група підприємств"	8
IV. Типи груп підприємств та їх характеристики	9
V. Визначення зв'язків контролю між підприємствами	10
VI. Алгоритм побудови груп підприємств.....	13
VII. Конфіденційність.....	18
Додаток "Показники та ознаки щодо груп підприємств"	19
Список використаних джерел.....	27

Передмова

Попит на інформацію щодо процесів глобалізації висуває нові вимоги до складу інформації в Реєстрі статистичних одиниць (РСО), зокрема щодо відображення зв'язків контролю між підприємствами та визначення груп підприємств.

Статистика груп підприємств, як складова статистики підприємств, базується на загальних для останньої принципах, концепціях, нормах та вимогах.

Актуальність питання створення статистики груп підприємств зумовлена низкою чинників, серед яких основними є:

сучасний стан і процеси глобалізації економіки України;

швидкий розвиток підприємницьких груп серед великих підприємств як один з проявів глобалізації, що суттєво впливає на динаміку зайнятості, наукову та інноваційну активність, а також на політичні процеси;

економічна та політична реальність, що вимагає розроблення нових статистичних підходів, пов'язаних з труднощами оцінки економічних процесів через традиційні статистичні інструменти.

Методологічні положення щодо ідентифікації груп підприємств у Реєстрі статистичних одиниць (далі – Методологічні положення) розроблені на виконання заходів щодо реалізації Стратегії розвитку державної статистики на період до 2017 року та Плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їх державами-членами, з іншої сторони, на 2014-2017 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 № 847-р., з метою запровадження статистичних процедур на основі методології, класифікацій та реєстрів, гармонізованих зі стандартами ЄС.

Методологічні положення підготовлені в рамках проекту Твіннінг "Сприяння процесам удосконалення Державної служби статистики України з метою покращення її потенціалу та продукції" за підтримки експертів Сарміте Проле з Центрального статистичного бюро Латвії та Мішеля Лакруа з Національного інституту статистичних та економічних досліджень (INSEE), Франція.

Методологічні положення призначені для використання фахівцями органів державної статистики і можуть бути корисними для інших зацікавлених користувачів.

Скорочення та умовні позначення:

РСО – Реєстр статистичних одиниць;

ЄДРПОУ – Єдиний державний реєстр підприємств та організацій України;

КВЕД – Класифікація видів економічної діяльності;

КДС – Класифікатор держав світу;

КІСЕ – Класифікація інституційних секторів економіки України;

I. Загальні положення

1. Ці Методологічні положення розкривають поняття статистичної одиниці "група підприємств", методи її визначення в РСО, зокрема склад цільової сукупності підприємств, алгоритм встановлення підприємств, що входять до групи, та окреслення периметру групи підприємств для їх ідентифікації у РСО. Ці Методологічні положення є складовою частиною методологічного забезпечення формування та ведення Реєстру статистичних одиниць.

2. Методологічні положення враховують вимоги Постанови Ради (ЕЕС) від 15.03.1993 № 696/93 "Про статистичні одиниці спостереження та аналізу виробничої системи Європейської спільноти", Регламенту (ЄС) 2019/2152 Європейського Парламенту та Ради від 27 листопада 2019 року щодо європейської статистики підприємств, Регламенту Європарламенту та Ради Міністрів ЄС № 716/2007 від 20.06.07 зі статистики закордонних афілійованих підприємств, а також положення Керівництва Євростату з ведення бізнес-реєстрів (глави 5, 21 та 22).

3. Методологічні положення ґрунтуються на нормах законів України "Про офіційну статистику", "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань", постанови Кабінету Міністрів України від 22.01.1996 № 118 (зі змінами) "Про затвердження Положення про Єдиний державний реєстр підприємств та організацій України", Порядку взаємного обміну інформацією з реєстрів Державної реєстраційної служби України та Державної служби статистики України, затвердженого спільним наказом Міністерства юстиції України та Державної служби статистики України від 30.11.2012 № 1772/5/492 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 07.12.2012 за № 2041/22353, та наказу Держстату від 30 листопада 2021 року № 298 "Про затвердження Методологічних положень державного статистичного спостереження "Реєстр статистичних одиниць" (зі змінами) (далі – Методологічні положення ДСС "РСО").

4. Відповідно до Методологічних положень ДСС "РСО" встановлено, що в РСО ідентифікують такі типи одиниць:

адміністративні одиниці (юридичні особи, відокремлені підрозділи юридичних осіб);

статистичні одиниці (підприємства, місцеві одиниці та групи підприємств).

Ведення РСО передбачає встановлення зв'язків між адміністративними одиницями та статистичними одиницями, які визначенні у Методологічних положень ДСС "РСО".

5. На основі визначених у РСО груп підприємств розробляється відповідна статистика, основними показниками якої є:

кількість груп підприємств у національній економіці;
 кількість багатонаціональних груп підприємств, головою яких є резидент;
 кількість груп підприємств, що контролюються з-за кордону;
 середній розмір груп (середня кількість підприємств у групі).

Крім того, визначаються сектори економіки, що переважно контролюються з-за кордону, та перелік країн, які їх контролюють, а також перелік країн місцезнаходження голови групи - нерезидента.

6. Дані про групи підприємств забезпечують інформаційні потреби статистики, пов'язаної з вивченням питань глобалізації, а саме: статистики зарубіжних філій (FATS), статистики прямих іноземних інвестицій, статистики торгівлі в середині груп та щодо внеску багатонаціональних груп до міжнародної торгівлі, платіжного балансу, національних рахунків, статистики науки, технологій та інновацій, структурної статистики підприємств.

7. Статистична інформація із РСО щодо груп підприємств формується 1 раз на рік станом на 31 грудня звітного року.

II. Визначення термінів і основних понять

1. У цих Методологічних положеннях терміни вживаються у значеннях, наведених у Цивільному кодексі України, Методологічних положеннях ДСС "РСО", Глосарії термінів національної моделі статистичного виробництва в органах державної статистики, а також у таких значеннях:

асоційоване підприємство (Associate) – це підприємство, в якому інвестор має значний вплив і яке не є дочірнім або спільним підприємством інвестора. Під суттєвим впливом розуміють право брати участь у прийнятті рішень із фінансової та господарської політики об'єкта інвестування, але без контролю цих політик;

афілійоване підприємство/Іноземна філія (Affiliate / Foreign affiliate) – підприємство-резидент, яке контролює інституційна одиниця - нерезидент, або підприємство-нерезидент, яке контролює інституційна одиниця - резидент (для країни визначення груп підприємств);

батьківське (материнське) підприємство (Parent corporation/ Mother company) – підприємство, яке контролює більше половини голосів акціонерів іншого підприємства або є акціонером іншого підприємства з правом призначати або звільняти більшість директорів цього підприємства;

багатонаціональна група підприємств (Multinational Enterprise group) – група підприємств, до якої входять щонайменше два підприємства, розташовані в різних країнах;

голова групи (Group head) – це підприємство, яке не контролює прямо чи опосередковано будь-яке інше підприємство. У випадку багатонаціональної групи підприємств визначають голову багатонаціональної групи (global group head) та голову національної частини багатонаціональної групи (неповної групи);

глобалізація (Globalisation) – взаємодія між підприємствами, що знаходяться в різних країнах і пов'язані між собою іншими зв'язками, ніж власне ринкова торгівля, та соціально-економічні наслідки цієї взаємодії;

домінуючий вплив (Dominant influence) – наявність абсолютної більшості (50%+1) акцій, що надають право голосу і є головним інструментом, що використовується для отримання контролю над підприємством;

дочірнє підприємство (Subsidiary corporation) – підприємство, в якому більше ніж половину голосів акціонерів контролює інше підприємство або в якому інше підприємство, що є його акціонером, має право призначати або звільняти більшість директорів цього підприємства;

контроль (Control) – здатність визначати загальну корпоративну політику, обираючи відповідних директорів, якщо це необхідно. Окрема інституційна одиниця (інша корпорація, домогосподарство або урядова установа) забезпечує контроль над підприємством, володіючи більш ніж половиною акцій із правом голосу або в інший спосіб контролюючи більш ніж половину голосів акціонерів. Крім того, Уряд забезпечує контроль над підприємством у результаті спеціального законодавчого або нормативно-правового акта, який уповноважує його визначати корпоративну політику або призначати керівників;

контроль непрямий (Indirect control) – це контроль батьківським (материнським) підприємством іншого підприємства через одне або декілька "дочірніх підприємств";

контроль прямий (Direct control) – це безпосереднє володіння статутним капіталом підприємства або частиною статутного капіталу підприємства.

країна перебування голови групи підприємств (Country of residence of the group head) – країна, в якій розташований головний офіс (head office) голови групи підприємств;

національна група підприємств (All-resident enterprise group) – група підприємств, що складається виключно з підприємств, які є резидентами однієї країни;

ядро групи – підприємства групи, вклад яких у статутний капітал інших підприємств групи становить більше 50%.

III. Поняття статистичної одиниці "група підприємств"

1. Група підприємств – це об'єднання підприємств, пов'язаних між собою правовими та /або фінансовими зв'язками. У групи підприємств може бути більше одного центру прийняття рішень, особливо якщо це стосується виробничої політики, політики збуту, а також можуть бути централізованими певні аспекти фінансового менеджменту й оподаткування тощо.

Група підприємств є не тільки статистичною, але й економічною одиницею. Група підприємств уповноважена на прийняття рішень, особливо щодо одиниць, з яких вона складається.

2. Група підприємств складається з підприємств (юридичних осіб), що контролюються прямо чи опосередковано одним підприємством (юридичною

особою), яке є "головою групи". Голова групи не контролюється (ні прямо, ні опосередковано) жодним підприємством (юридичною особою), а сама контролює (прямо чи опосередковано) щонайменше одне підприємство (юридичну особу).

Кожна група підприємств складається щонайменше з двох підприємств, які пов'язані фінансовими зв'язками та/або зв'язками контролю.

Підприємство, яке входить до групи підприємств, може належати тільки одній групі.

3. Група підприємств має щонайменше дворівневу ієрархію:
вищий рівень – підприємство - голова групи;
другий рівень – підприємства, що входять до складу групи.

IV. Типи груп підприємств та їх характеристики

1. Групи підприємств можуть бути національними та багатонаціональними.

2. Для цілей ідентифікації груп підприємств у РСО виділяють такі типи груп підприємств:

- тип 1 – національна група підприємств – група, що складається виключно з підприємств-резидентів (національних підприємств), розташованих на території України;

- тип 2 – частина багатонаціональної групи (неповна група), що контролюється підприємством-резидентом;

- тип 3 – частина багатонаціональної групи (неповна група), що контролюється з-за кордону юридичною особою-нерезидентом.

3. РСО містить інформацію про групу підприємств: голову групи та про підприємства, що входять до групи.

Для кожного підприємства (юридичної особи), що входить до групи підприємств, демографічною характеристикою вважається дата початку об'єднання його з конкретною групою підприємств (підприємством за умови створення групи) та дата кінця перебування в конкретній групі підприємств.

Показники та ознаки щодо груп підприємств наведені в додатку 1 до цих Методологічних положень.

V. Визначення зв'язків контролю між підприємствами

1. Групи підприємств об'єднуються через різні типи зв'язків, такі як право власності (володіння), контроль інтересів (право голосу) та менеджмент.

Контроль може бути прямим та непрямим.

2. Для встановлення групи виявляються усі (прямі та непрямі) зв'язки контролю між головою групи та підприємствами, що ним контролюються, в тому числі через пряме або опосередковане підпорядкування.

3. Ступінь контролю витікає з права власності на статутний капітал та з розподілу права голосу, що дозволяє впливати на склад ради директорів та відіграє визначальну роль у встановленні зв'язків усередині групи між підприємствами.

4. Концепція контролю є основою, на підставі якої можна встановити підприємства, що входять до групи, та окреслити безпосередньо периметр групи підприємств (голову групи та ядро групи) з метою її ідентифікації.

5. Для визначення зв'язку прямого або непрямого контролю між підприємствами повинна виконуватися принаймні одна з таких умов:

підприємство безпосередньо володіє більш ніж 50% статутного капіталу іншого підприємства - прямий контроль;

підприємство опосередковано володіє більш ніж 50% статутного капіталу іншого підприємства, через інші підприємства - непрямий контроль;

наявність спеціального нормативно-правового акта, яким уповноважують Уряд або інше підприємство визначати корпоративну політику або призначати директорів підприємства - для державних груп підприємств;

підприємство повністю консолідує рахунки іншого підприємства, і жодне інше підприємство не консолідує рахунки цього ж підприємства - контроль у силу повної консолідації.

Непрямий контроль розраховується з урахуванням прямих зв'язків володіння без обмежень за економічною територією будь-якої країни таким методом:

якщо підприємство А володіє 70% підприємства В, підприємство В володіє 60% підприємства С, тоді підприємство А володіє $70\% \times 60\% / 100 = 42\%$ підприємства С;

якщо підприємства В1 та В2 володіють 20% та 35% відповідно підприємства С, і якщо підприємство А володіє 100% В1 та 80% В2, тоді підприємство А володіє:

$$100\% \times 20\% / 100 + 80\% \times 35\% / 100 = 48\% \text{ підприємства С.}$$

6. До загальної структури групи підприємств, що контролюються головою групи, входять також дочірні підприємства, які вважаються підпорядкованими батьківському (материнському) підприємству, але не прямо, а опосередковано. Тобто дочірні підприємства дочірніх підприємств також вважаються дочірніми підприємствами батьківського (материнського) підприємства (суб-дочірні підприємства). Це означає, що батьківське (материнське) підприємство може мати непрямий контроль над підприємством (суб-дочірнім) через одне або декілька дочірніх підприємств. Непрямий контроль не вимагає від батьківського

(материнського) підприємства володіти більшою часткою статутного капіталу субдочірніх підприємств.

7. Реалізація процедур упровадження статистики груп підприємств на основі РСО здійснюється поетапно.

Етап I. Формування сукупності підприємств (включаючи банки), які знаходяться у володінні інших юридичних або фізичних осіб (як резидентів, так і нерезидентів) з часткою в їхньому статутному капіталі не менш ніж 10%. Також у сформовану сукупність включають представництва (філії) іноземних компаній, які не є юридичними особами, але здійснюють господарську діяльність на території України (квазікомпанії). Такі одиниці вважаються підприємствами.

Етап II. У сформованій сукупності підприємств за допомогою спеціального алгоритму проводяться процедури, за якими визначаються фінансові зв'язки між підприємствами (юридичними особами) станом на визначену дату.

На підставі отриманої інформації проводиться процес присвоєння визначеним групам підприємств у РСО відповідних ознак (наприклад, голова групи, члени групи, відсоток контролю тощо).

Побудову складу груп починають із установаження голови групи методом зверху донизу (top-down), ураховуючи при цьому, що одне підприємство не може входити більш ніж в одну групу.

Фізичні особи-нерезиденти, що є засновниками і контролюють певне підприємство в Україні, ідентифікуються як голова групи, а підприємство таким, що входить у групу.

Фізичні особи-резиденти, що є засновниками і контролюють одне підприємство в Україні, не ідентифікуються як голова групи, а підприємство – як таке, що входить у групу.

Етап III. Визначення складу груп підприємств та їх класифікація за типами: повністю національні групи або неповні багатонаціональні групи підприємств.

Етап IV. Здійснення актуалізації інформації у РСО, зокрема, шляхом фіксації:

- змін, які відбулися у складі групи;
- змін у структурі капіталу підприємств;
- змін структурі контролю над підприємствами.

8. Для встановлення у РСО підприємств, що входять до групи підприємств, використовують інформацію щодо структури їх власності, яка надходить з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України, який є складовою РСО, відповідно до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців", про:

- організаційно-правову форму юридичної особи;
- засновників (учасників) юридичної особи, у тому числі їх правовий статус, ім'я/найменування, адреса, країна резидентства, ідентифікаційний код;

структуру власності засновників - юридичних осіб, яка дає можливість встановити фізичних осіб-власників істотної участі цих юридичних осіб (кінцеву контролюючу одиницю), а саме: прізвище, ім'я, країну громадянства;

розмір статутного капіталу, у тому числі частку кожного із власників (учасників);

кінцевого власника юридичної особи, у тому числі кінцеву контролюючу одиницю (UCI) її засновника, якщо засновник - фізична особа, а саме: прізвище, ім'я, країну громадянства.

9. Для аналізу зв'язків контролю використовують такі джерела:
консолідована фінансова звітність,
інформація з мережі Інтернет, зокрема з офіційних веб-сайтів підприємств.

10. Фактично отримання зв'язків контролю зі структури власності між підприємствами визначає чинну ієрархічну структуру групи підприємств із одним підприємством на вершині (голови групи), що не контролюється жодним іншим підприємством та контролює всі інші підприємства в ієрархії. Тому необхідно мати у РСО інформацію як щодо розміру внесків до статутного капіталу більше ніж 50%, так і менше ніж 50%, але не менше 10%. Дані про непрямий контроль можуть бути отримані тільки із повної структури власності підприємств.

11. Голова групи може бути резидентом, і в такому випадку ця група буде національною чи національною частиною багатонаціональної групи, або нерезидентом, і тоді ця група буде частиною багатонаціональної групи на території України. В будь-якому випадку "географічна" приналежність групи підприємств визначається, зважаючи на найвищий (глобальний) рівень контролю, місцезнаходження голови багатонаціональної групи, а не за приналежністю батьківського (материнського) підприємства. Тимчасові зв'язки підприємств тривалістю менше року не беруться до уваги при побудові групи підприємств.

12. Групи підприємств можуть бути приватними та державними.

13. Приватні групи підприємств відрізняються від державних за типом управління та критеріями формування.

Державна група підприємств створюється законодавчим або нормативно-правовим актом, у якому закріплена форма управління та склад органу управління.

Уповноважені державні чи територіальні органи управління розглядаються як державні власники.

VI. Алгоритм побудови груп підприємств

Побудова груп підприємств здійснюється покроково.

Крок 1. Формування сукупності підприємств (юридичних осіб), які будуть брати участь у побудові груп підприємств.

До такої сукупності включаються всі підприємства (юридичні особи, у яких зазначений інституційний сектор за KICE S.11, S.12, S.14 та організаційно-правова форма господарювання за КОПФГ:

Код	Назва
100	Підприємства
120	Приватне підприємство
140	Державне підприємство
145	Казенне підприємство
160	Дочірнє підприємство
170	Іноземне підприємство
193	Спільне підприємство ¹⁾
200	Господарські товариства
230	Акціонерне товариство
231	Відкрите акціонерне товариство ¹⁾
232	Закрите акціонерне товариство ¹⁾
235	Державне акціонерне товариство
236	Державна холдингова компанія
237	Холдингова компанія
240	Товариство з обмеженою відповідальністю
250	Товариство з додатковою відповідальністю
400	Органи влади, організації (установи, заклади)
410	Орган державної влади
420	Орган місцевого самоврядування
500	Об'єднання юридичних осіб
540	Концерн
600	Відокремлені підрозділи без статусу юридичної особи
800	Громадські об'єднання, профспілки, благодійні організації та інші подібні непідприємницькі товариства
860	Орган самоорганізації населення
900	Інші організаційно-правові форми
995	Інші організаційно-правові форми

Крок 2. Розрахунок часток у статутному капіталі кожного із засновників (відсоток прямого контролю).

$$\text{Частка внеску} = \frac{\text{сума внеску засновника до статутного капіталу}}{\text{сума статутного капіталу}}$$

Крок 3. Складання довідника підприємств-нерезидентів, які є засновниками підприємств-резидентів, що увійшли до сукупності, сформованої на кроці 1.

Із сукупності підприємств (юридичних осіб), сформованої на кроці 1, на базі інформації про їх засновників слід скласти перелік усіх підприємств-нерезидентів. Цей перелік є основою для формування довідника юридичних осіб-нерезидентів.

Кожному підприємству-нерезиденту слід надати статистичний код для подальшої формалізованої обробки інформації.

До довідника підприємств-нерезидентів слід включити інформацію про:
 країну реєстрації підприємства-нерезидента;
 ідентифікаційний код підприємства-нерезидента;
 назву підприємства-нерезидента;
 місцезнаходження підприємства-нерезидента.

Крок 4. Знаходження підприємств (юридичних осіб), які були засновані фізичною особою-резидентом та які у свою чергу не є засновниками жодного іншого підприємства (юридичної особи).

Такі підприємства (юридичні особи) підлягають виключенню із сукупності, сформованої на кроці 1.

Крок 5. Знаходження голови групи.

Керівником групи може виступати підприємство-резидент, підприємство-нерезидент або фізична особа-нерезидент.

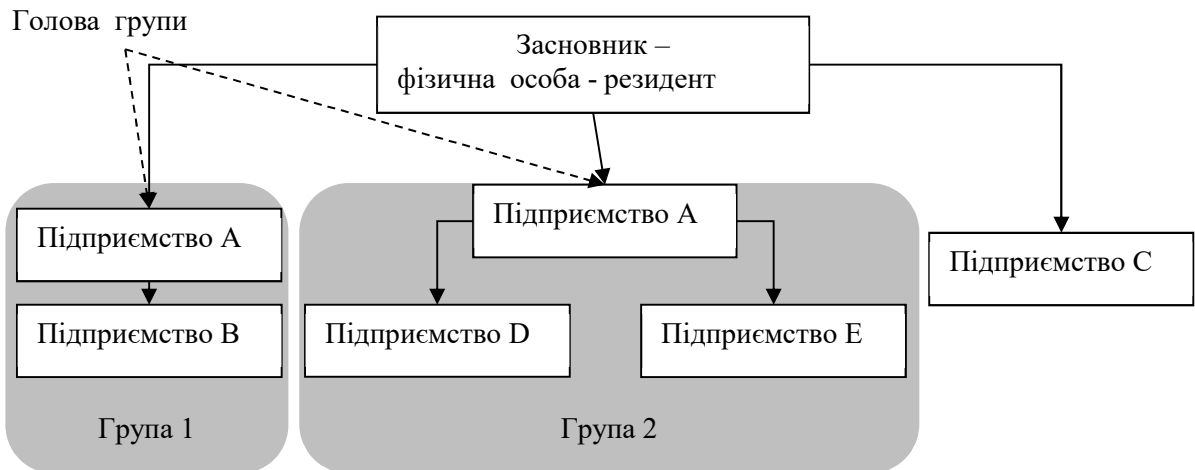
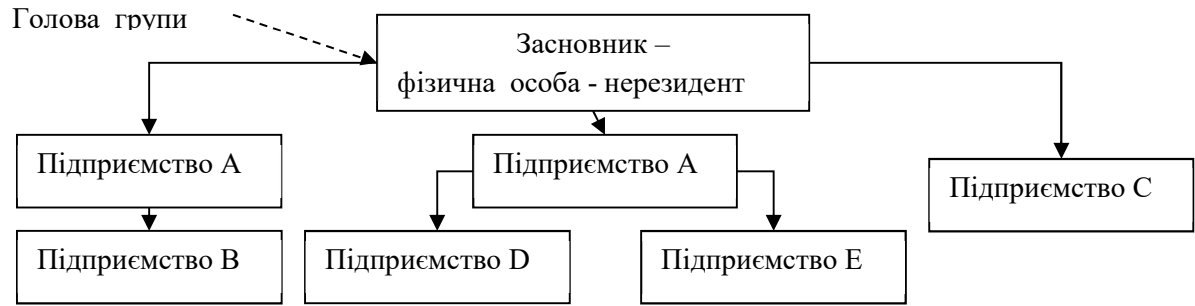
Якщо підприємство засноване фізичною особою - резидентом, то такий зв'язок не створює групу підприємств.

Для початку побудови групи підприємств слід відшукати такі підприємства, які є засновниками інших підприємства та:

які не контролюються будь-яким іншим підприємством (засновником такого підприємства є фізична(і) особа(и)-резидент(и));

які засновані фізичною(ими) особою(ами)-нерезидентом(ами) та/або підприємством(ами)-нерезидентом(ами).

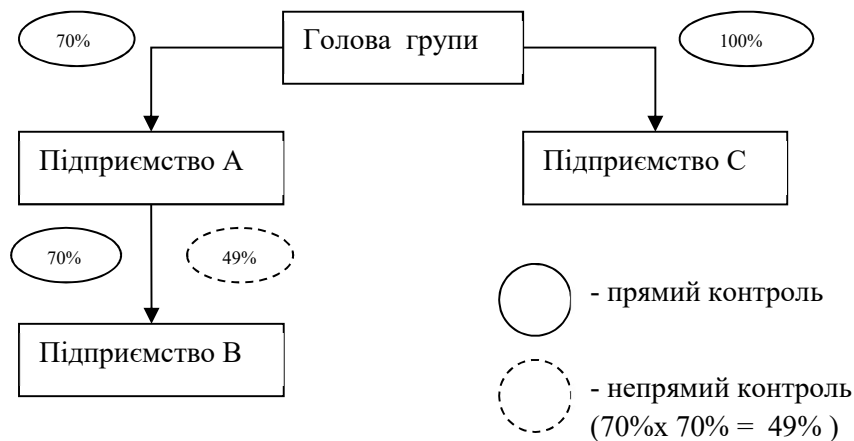
Крок 6. Побудова "ядра" та "периметра" групи підприємств.

Наступним кроком побудови групи підприємств є пошук усіх підприємств, вклад яких у статутний капітал інших підприємств складає більше 50%.

Такі підприємства будуть складати "ядро" групи підприємств.

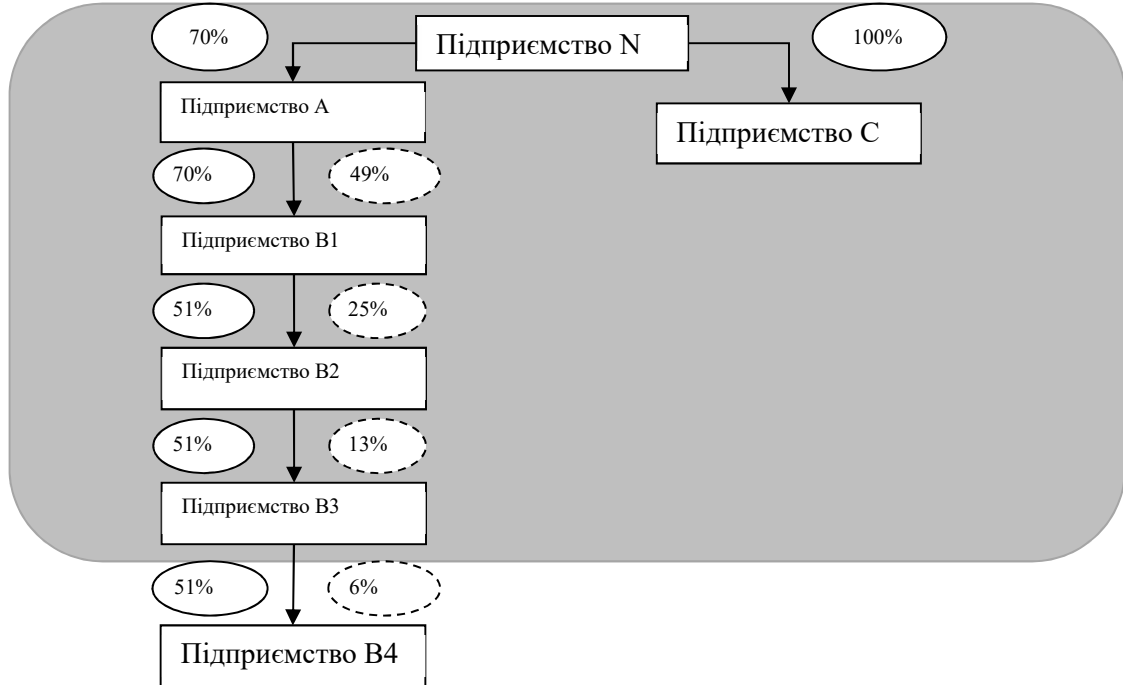
Однією із головних умов побудови групи підприємств є те, що прямий контроль першої ланки між головою групи та юридичною особою обов'язково повинен складати більше 50%.

При побудові "ядра" та "периметра" групи підприємств слід розраховувати прямий та непрямий контроль між підприємствами.

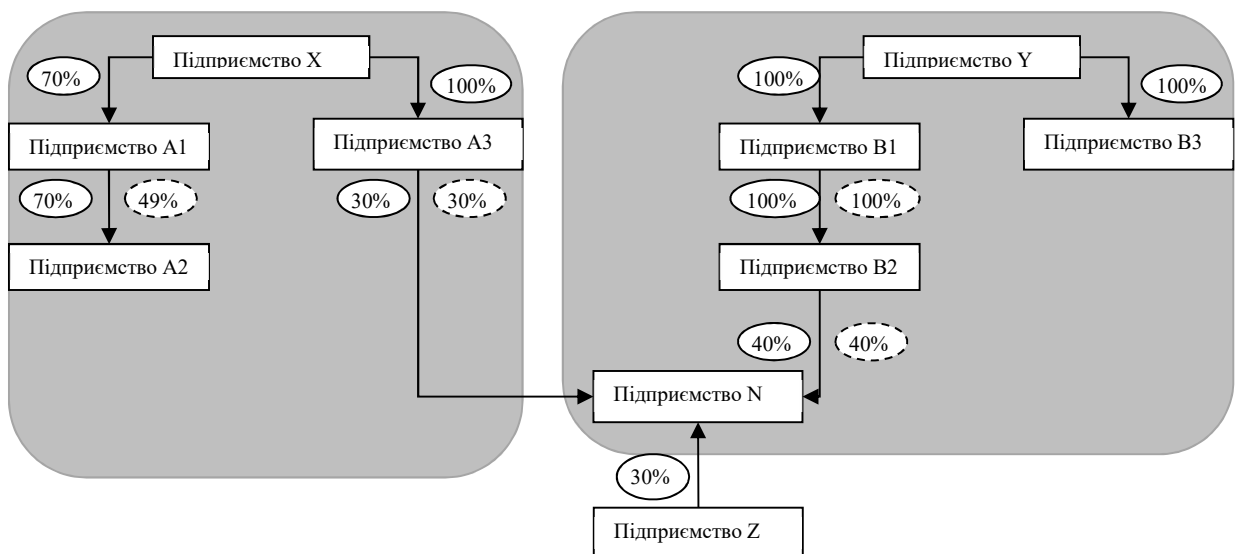
Останньою ланкою групи підприємств буде те підприємство (юридична особа), непрямий контроль щодо якої складатиме не менше 10%.

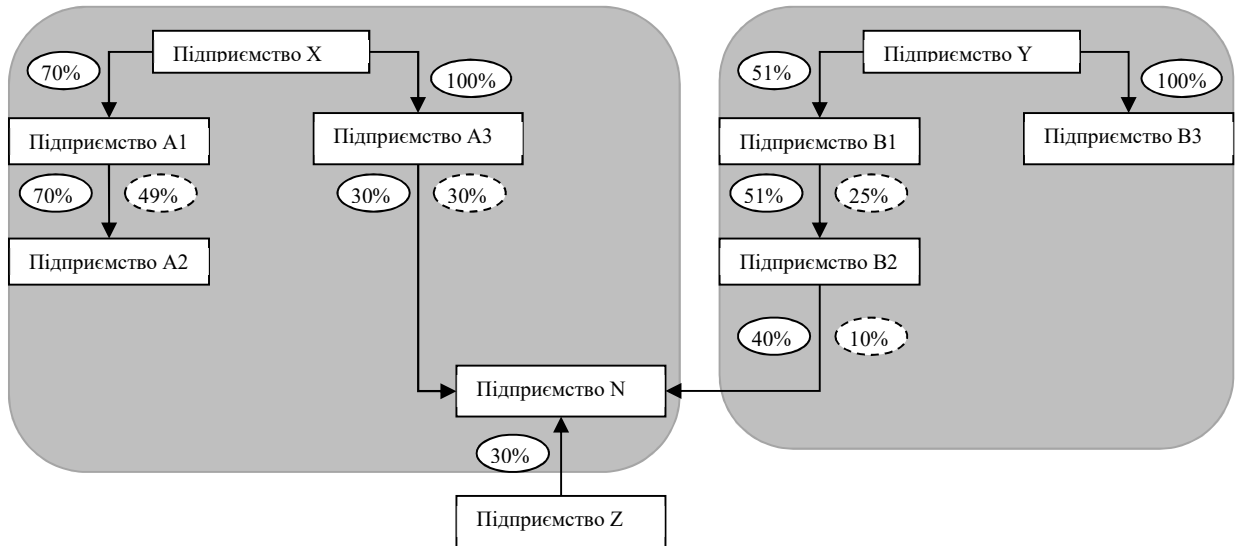
Всі підприємства (юридичні особи), непрямий контроль щодо яких менше 10%, не включаються до групи підприємств.

Слід здійснити аналіз тих підприємств (юридичних осіб), у яких у структурі статутного капіталу немає засновника, частка внеску якого складає більше 50%.

Такі підприємства (юридичні особи) відносяться до тієї групи підприємств, яка володіє більшою частиною її статутного капіталу та при цьому непрямий контроль складає не менше 10%.

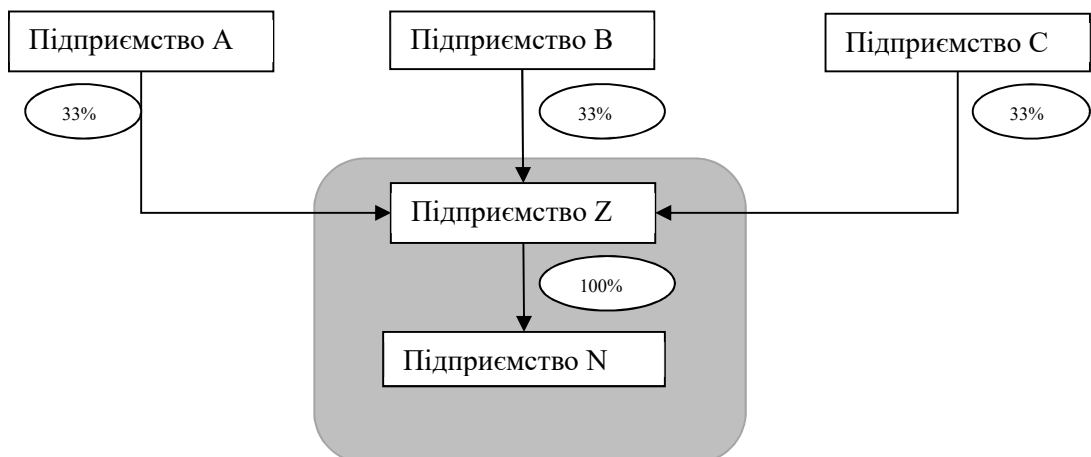
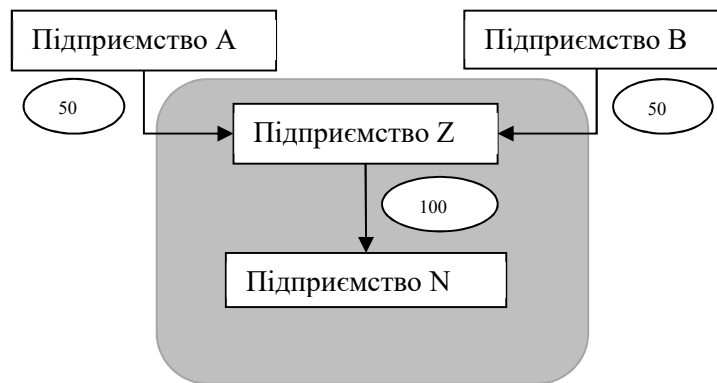

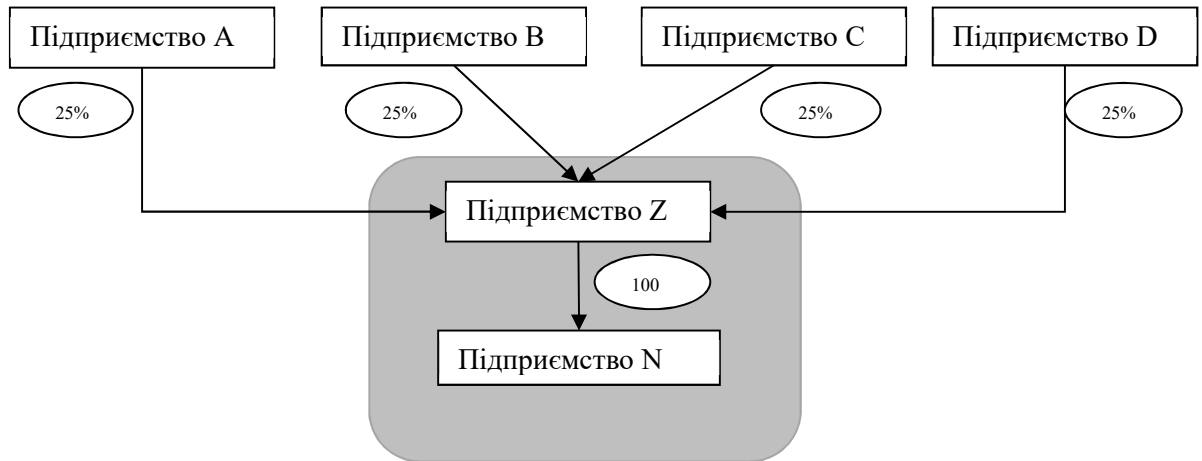

Крок 7. Аналіз особливих випадків.

Аналіз особливих випадків здійснюється лише для тих підприємств (юридичних осіб), чисельність працівників у яких перевищує 50 осіб.

Якщо підприємство (юридичну особу) заснували підприємства (юридичні особи) з рівним частинами участі в статутному капіталі, такі підприємства (юридичні особи) не входять до групи підприємств. Якщо таке підприємство (юридична особа) створить інше підприємство (юридичну особу), вона буде виступати головою групи.

VII. Конфіденційність

Забезпечення статистичної конфіденційності здійснюється відповідно до вимог законів України "Про офіційну статистику", "Про інформацію", "Про захист персональних даних", "Про доступ до публічної інформації", з урахуванням основних принципів і методів, визначених Методологічними положеннями щодо забезпечення статистичної конфіденційності в органах державної статистики, міжнародних вимог до правил конфіденційності статистичної інформації відповідно до регламентів ЄС.

Політика у сфері захисту конфіденційної статистичної інформації забезпечується шляхом захисту первинних даних, отриманих органами державної статистики від респондентів під час проведення ДСС, а також статистичної інформації, на підставі якої можна визначити інформацію щодо конкретного суб'єкта.

Директор департаменту статистичної
інфраструктури

Ю. М. Остапчук

Показники та ознаки щодо груп підприємств

1. Інформація в РСО щодо груп підприємств.

Ідентифікаційні показники групи підприємства:

Код показника	Назва показника	Ідентифікатор показника	Примітка
4.1	Ідентифікаційний номер національної групи підприємств/неповної багатонаціональної групи підприємств	KGR	Надається в рамках ведення РСО. Для частини багатонаціональної групи підприємств при наявності інформації у додатковому полі вказується міжнародний ідентифікаційний номер багатонаціональної групи підприємств. Ідентифікаційний номер групи підприємств урахує правила загальної цілісності групи. У зв'язку з тим, що цілісність групи зберігається при зміні голови групи, тому для групи не рекомендується надавати ідентифікаційний номер голови групи.
4.2a	Назва національної групи підприємств/неповної багатонаціональної групи підприємств	NU_GR	Надається в рамках ведення РСО. Для частини багатонаціональної групи підприємств при наявності інформації у додатковому полі вказується міжнародна назва багатонаціональної групи підприємств.
4.3.a	Ідентифікаційний код голови національної групи підприємств/центру неповної багатонаціональної групи підприємств	KD	Відповідає ідентифікаційному коду юридичної особи, яка є головою національної групи підприємств/центром неповної багатонаціональної групи підприємств
4.4	Тип групи підприємств	TIP_GR	Тип групи підприємств: 1 – національна група підприємств, що цілком складається із підприємств-резидентів; 2 – неповна багатонаціональна група підприємств, що контролюється підприємством-резидентом, але до складу цієї групи входять підприємства-нерезиденти; 3 – неповна багатонаціональна група підприємств, яка контролюється із-за кордону

Продовження додатка

Демографічні показники групи підприємства:

Код показника	Назва показника	Ідентифікатор показника	Примітка
4.5	Дата створення (заснування) національної групи підприємств/неповної багатонаціональної групи підприємств	DR	Дата відповідає даті народження нової групи (дата реєстрації голови групи) або даті створення групи (злиттям, розділенням, поділом або реструктуризацією). За відсутності дати створення групи заміником може слугувати дата початку моніторингу складу групи. Джерелами інформації є адміністративні дані
4.6	Дата закриття (припинення діяльності) національної групи підприємств/неповної багатонаціональної групи підприємств	DL	Припинення діяльності групи означає смерть групи (розчинення зв'язків між підприємствами, що належать до групи) або (частіше) дата припинення діяльності у зв'язку з демографічними подіями (злиттям або поглинанням іншою групою, поділом або реструктуризацією у дві або більше груп). Якщо точна дата припинення невідома, заноситься приблизна дата. Коли група припиняє діяльність або більше не підлягає моніторингу, то показник 4.6 заповнюється лише у файлах історії, а також усі інші показники стають історичними

Економічні (стратифікаційні) показники групи підприємства:

Код показника	Назва показника	Ідентифікатор показника	Примітка
4.7	Код основного виду економічної діяльності національної групи підприємств/неповної багатонаціональної групи підприємств	OVD_GR	Визначається на рівні розділу (2 знаки) КВЕД-2010.
4.8	Код другорядних видів економічної діяльності національної групи підприємств/неповної багатонаціональної групи підприємств	VD1_GR ... VD6_GR	Другорядні види діяльності є важливими для визначення однорідності групи. Визначається на рівні розділу (2 знаки) КВЕД-2010
4.9	Кількість найманих робітників у національній групі підприємств/ неповній багатонаціональній групі підприємств	SPCH_GR	—
4.10	Розмір консолідованого обороту національної групи підприємств/ неповної багатонаціональної групи підприємств	BY_GR	—
	Кількість юридичних осіб, які входять у національну групу підприємств/ неповну багатонаціональну групу підприємств	KOLREZ	—

Додаткові показники для багатонаціональних груп підприємств (типи 2 і 3).

Код показника	Назва показника	Ідентифікатор показника	Примітка
4.11.	Ідентифікаційний код багатонаціональної групи	GGR	Заноситься при наявності інформації (наприклад, інформація з реєстру Єврогруп)
4.12а.	Назва багатонаціональної групи	NU_GGR	Заноситься при наявності інформації (наприклад, інформація з реєстру Єврогруп)
4.12б	Поштова адреса головного офісу багатонаціональної групи	AD_GGR	Заноситься при наявності інформації (наприклад, інформація з реєстру Єврогруп)
4.12б	Код країни реєстрації юридичної особи, яка є головою багатонаціональної групи	KK	Визначається відповідно до КДС
4.13а	Ідентифікаційний код голови багатонаціональної групи	KD_GGR	Якщо голова національної групи є резидентом, заноситься ідентифікаційний код ЄДРПОУ підприємства, яке є головою глобальної групи. Якщо голова групи не є резидентом, заноситься ідентифікаційний код підприємства країни реєстрації (за наявності), у разі відсутності ідентифікаційного коду підприємства - голови групи, заноситься лише назва голови групи
4.13а	Найменування голови багатонаціональної групи	NUG_GGR	—

Службові показники групи підприємства:

Код показника	Назва показника	Ідентифікатор показника	Примітка
	Джерело занесення до РСО даних про національну групу підприємств/неповну багатонаціональну групу підприємств	DGR	Заноситься програмно
	Дата занесення даних до РСО про національну групу підприємств/неповну багатонаціональну групу підприємств	DZSR	Заноситься програмно
	Тип запису	PR	Заноситься програмно

2. Інформація в РСО про підприємства (юридичні особи), які належать до групи підприємств.

Щодо зв'язку підприємства (юридичної особи) з групою підприємств:

Код показника	Назва показника	Ідентифікатор показника	Примітка
	Ідентифікаційний номер національної групи підприємств/неповної багатонаціональної групи підприємств, до якої належить підприємство (юридична особа)	KGR	–
	Дата приєднання до резидентної групи/неповної групи підприємств	DRP_GR	Заноситься програмно
	Дата від'єднання від резидентної групи/неповної групи підприємств	DLP_GR	Заноситься програмно

Щодо контролю підприємства (юридичної особи):

Код показника	Назва показника	Ідентифікатор показника	Примітка
11a	Ідентифікаційні коди підприємств-резидентів, які контролюються цим підприємством-резидентом (тобто зв'язки донизу)		
11a	Дані про підприємства-нерезиденти, які контролюються цим підприємством-резидентом: країна реєстрації нерезидента ідентифікаційний код назва адреса		Визначається відповідно до КДС
11б	Ідентифікаційний код підприємства-резидента, яке контролює це підприємство-резидента (тобто зв'язки до верху)		
11б	Дані про підприємство-нерезидента, яке контролює це підприємство-резидента: країна реєстрації нерезидента ідентифікаційний код назва адреса		Визначається відповідно до КДС

Щодо власності юридичної особи:

Код показника	Назва показника	Ідентифікатор показника	Примітка
14а	Дані про підприємства-резиденти, які є власністю цього підприємства:		
	ідентифікаційний код(и)		
	частка внеску		
	частка внеску з правом голосу (%)		Заноситься у разі наявності інформації
14а	Дані про підприємства-нерезиденти, які є власністю цього підприємства-резидента:		
	країна реєстрації		Визначається відповідно до КДС
	ідентифікаційний код		
	назва		
	адреса		
	частка внеску (%)		
	частка внеску з правом голосу (%)		Заноситься у разі наявності інформації
14б	Дані про підприємства-резиденти, які володіють цим підприємством резидентом:		
	ідентифікаційний код(и)		
	частка внеску (%)		
	частка внеску з правом голосу (%)		Заноситься у разі наявності інформації
14б	Дані про підприємство-нерезидента, які володіють цим підприємством-резидентом:		
	країна реєстрації		Визначається відповідно до КДС
	ідентифікаційний код		
	назва		
	адреса		
	частка внеску нерезидента, який володіє юридичною особою (%)		
	частка внеску з правом голосу (%)		Заноситься у разі наявності інформації

Директор департаменту статистичної
інфраструктури

Ю. М. Остапчук

Список використаних джерел

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 року № 436-IV.
URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року № 435-IV.
URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
3. Закон України "Про акціонерні товариства" від 17 вересня 2008 року № 514-VI.
URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/514-17>
4. Закон України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" (від 16 липня 1999 року № 996-XIV (статті 1, 12, 14)).
URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
5. Закон України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань" від 15 травня 2003 року № 755-IV.
URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/755-15>
6. Закон України "Про офіційну статистику" від 16 серпня 2022 року № 2524-IX.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2524-20#Text>
7. Закон України "Про холдингові компанії в Україні" від 13 березня 2012 року № 4498-VI.
URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3528-15>
8. Глосарій до плану статистичного спостереження, затверджений наказом Держкомстату від 29 грудня 2009 року № 498.
URL: http://www.ukrstat.gov.ua/metod_polog/glos.htm
9. Державний класифікатор України. Класифікація видів економічної діяльності (ДК 009:2010). Київ. Держспоживстандарт України. 2010.
URL: https://ukrstat.gov.ua/klasf/nac_ks/op_dk009_20_2016.htm
10. Класифікація інституційних секторів економіки України, затверджена наказом Держстату від 03 грудня 2014 року № 378.
URL: https://www.ukrstat.gov.ua/klasf/st_ks/op_kise_2016.htm
11. Концепція забезпечення статистичної конфіденційності, затверджена наказом Держстату від 28 липня 2015 року № 180.
URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>
12. Методологічні положення щодо спостереження за динамікою та демографією підприємств на основі Реєстру статистичних одиниць, затверджені наказом Держкомстату від 22 грудня 2010 року № 526 (зі змінами, затвердженими наказом Держстату України від 07 серпня 2014 року № 228).
URL: <http://http://www.ukrstat.gov.ua/>
13. Методологічні положення державного статистичного спостереження "Реєстр статистичних одиниць", затверджені наказом Держстату від 30 листопада 2021 року № 298 (зі змінами).
URL: http://www.ukrstat.gov.ua/norm_doc/2021/298/298.pdf

14. Положення про Єдиний державний реєстр підприємств та організацій України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 22 січня 1996 року № 118 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 22 червня 2005 року № 499 зі змінами).

URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/118-96-п>

15. Посібник щодо реєстру підприємств (глави 5, 21 та 22). Євростат. 2008.

16. Руководство по статистическому регистру предприятий. Европейская экономическая комиссия ООН. 2015.

URL: <https://www.unecp.org/ru/statistics/publications/economic-statistics/economic-statistics/2015/guidelines-on-statistical-business-registers.html>

17. Council Regulation (EC) No 696/93 of 15 March 1993 on the statistical units for the observation and analysis of the production system in the Community.

URL: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/IT/TXT/?uri=uriserv:OJ.L.1993.076.01.0001.01.ITA&toc=OJ:L:1993:076:TOC>

18. Regulation (EU) 2019/2152 of the European Parliament and of the Council of 27 November 2019 on European business statistics, repealing 10 legal acts in the field of business statistics.

URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.L.2019.327.01.0001.01.ENG>.

19. Regulation (EC) no 716/2007 of the European Parliament and of the Council of 20 June 2007 on Community statistics on the structure and activity of foreign affiliates.

URL: <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/3fd2be65-a8cf-4611-a9e5-323027cfff4d/language-en>".